

A Kúria a dr. Kármán Judit ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Krikovics István ügyvéd által képviselt I.r., és II.r. alperesek ellen nem vagyoni kártérítés iránt a Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál 2.M.121/2013. szám alatt megindított és másodfokon a Szolnoki Törvényszék 4.Mf.20.347/2014/6. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperesek által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2015. október 21. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

**í t é l e t e t :**

A Kúria a Szolnoki Törvényszék 4.Mf.20.347/2014/6. számú ítéletének a II.r. alperes másodfokú perköltségének viseléséről szóló rendelkezését hatályon kívül helyezi, és a felperest a II.r. alperes részére járóan - tizenöt nap alatt - 250.000 (kettőszázötvenezer) forint és 67.500 (hatvanhétezer-ötszáz) forint áfa együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére kötelezi.

Egyebekben a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I.r. alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt napon belül - 20.000 (húszezer) forint és 5.400 (ötezer-négyszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

**I n d o k o l á s**

A felperes keresete 6.000.000 forint nem vagyoni kártérítés, étkezési- és vásárlási utalvány ellenértékének megfizetésére irányult.

A Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.121/2013/16. számú ítéletével kötelezte az I.r. alperest a felperes javára étkezési utalvány és vásárlási utalvány megfizetésére. Ezt meghaladóan, valamint a II.r. alperes vonatkozásában a keresetet elutasította. Kötelezte az I.r. alperest előlegezett költség, míg a felperest az I.r. és a II.r. alperes javára perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 1995. februártól állt tanár munkakörben közalkalmazotti jogviszonyban a J.B.Á. iskolában.

Vele szemben az iskola igazgatója 2008. január 30-án fegyelmi eljárást indított egyes tanulók fizikai bántalmazása, illetve egy tanuló fenekének megfogása miatt. A fegyelmi tanács 2008. március 28-án a felperessel szemben elbocsátás fegyelmi büntetést szabott ki.

A Szolnoki Munkaügyi Bíróság 3.M.171/2008/35. számú ítéletével a fegyelmi határozatot hatályon kívül helyezte, a felperest eredeti munkakörébe visszahelyezte. A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.20.545/2009/5. számú, 2009. június 18-án kelt határozatával az

elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az iskola igazgatójának megbízásából a jogi képviselője 2009. március 20-án a J. Önkormányzat polgármesterét és a képviselő-testületének tagjait egyenként saját e-mail címükön tájékoztatta az alábbiakról:

„A felperessel szemben a munkáltató 2008. tavaszán fegyelmi eljárást folytatott le, mivel vele szemben több ismétlődő panasz érkezett arra vonatkozóan, hogy a diákokkal szemben nem a megfelelő magatartást tanúsította, több alkalommal becsmérlő kifejezésekkel illetett több diákot, illetve tesi fenyegetéseket alkalmazott egyes tanulókkal szemben. Szintén a panaszok között szerepelt, hogy egy esetben egy 8. osztályos leánytanuló fenekét is megfogta. A fenti panaszokat a munkáltató jogszerűen lefolytatott fegyelmi eljárásban kivizsgálta, és megállapította a felperes felelősségét minden panasz tekintetében, és őt elbocsátás fegyelmi büntetéssel sújtotta. E döntést a felperes a Szolnoki Munkaügyi Bíróságon megtámadta. A bíróság a keresetének első fokon nem jogerős döntésében helyt adott, és a vonatkozó fegyelmi határozatot megsemmisítette. A bíróság megállapította, hogy eljárási szabálysértés történt a fegyelmi eljárás során. Álláspontunk szerint az elsőfokú bíróság ítélete helytelen...

A formai hiba miatt a bíróság a fegyelmi eljárás alapját képező cselekményekkel érdemben egyáltalán nem foglalkozott, azok valóságtartalmát nem vizsgálta... Álláspontunk szerint mindenképpen az ítélet elleni fellebbezés javasolt. A közoktatási törvény szerint a pedagógusnak kötelessége, hogy a nevelő- és oktató tevékenysége során gondoskodjon a tanulók erkölcsi védelméről, személyiségének fejlődéséről. Álláspontunk szerint Á.L. ezt a törvényi kötelezettségét több alkalommal, súlyosan megszegte."

A Legfelsőbb Bíróság által elrendelt megismételt eljárásban a Szolnoki Munkaügyi Bíróság 3.M.871/2012/22. számú ítéletével hatályon kívül helyezte a fegyelmi határozatot, és kötelezte az alperest a felperes eredeti munkakörében történő továbbfoglalkoztatására, mivel a fegyelmi tanács összetétele jogellenes volt. A Szolnoki Törvényszék 4.Mf.20.010/2012/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A fegyelmi eljárás és a felperes elbocsátása J.-ben széles körben ismertté vált. A 2010. évi önkormányzati választások során a felperes képviselőjelöltként indult, a szervezet tagjait maga tájékoztatta, hogy a fegyelmi határozatban mivel vádolják, és tisztázni kívánta magát.

Az elsőfokú bíróság a felperes nem vagyoni kártérítés iránti kérelmét a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.) 83. §-a alapján alkalmazni rendelt 1992. évi XXII. törvény (rég. Mt.) 174. §-ában foglaltakra figyelemmel nem találta alaposnak.

Alaptalan volt a felperes hivatkozása, miszerint a munkáltató az elsőfokú ítélet megállapításait kiragadva a képviselő-testületet félretájékoztatta, valós tényként közölte a fegyelmi határozat

megállapításait, és ezzel a jóhírnevét sértette. A fegyelmi eljárás a tárgya miatt a közösséget foglalkoztathatta attól függetlenül, hogy az iskola igazgatója milyen tájékoztatást adott. A felperes maga is feltárta kívülállóknak a fegyelmi eljárás eseményeit, és ezáltal a szóbeszéd terjedéséhez hozzájárult. Ezért nem állapítható meg okozati összefüggés a felperest érintő állítások elterjedése és a munkáltató magatartás között.

A II.r. alperes vonatkozásában a keresetet teljes egészében alaptalannak találta figyelemmel arra, hogy a II.r. alperes a felperesnek nem volt munkáltatója.

A felek fellebbezése folytán eljáró Szolnoki Törvényszék 4.Mf.20.347/2014/6. számú ítéletével az elsőfokú ítéletnek nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét részben megváltoztatta, és az I.r. alperest 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezte. Mentésítette a felperest az elsőfokú perköltség I.r. alperes javára való megfizetése alól, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Megállapította, hogy a másodfokú perköltséget mindegyik fél maga viseli, míg a másodfokú eljárási illetéket és az állam által előlegezett költséget az állam.

A törvényszék a másodfokú eljárásban bizonyítást folytatott le, ennek eredményeként kiegészítette az elsőfokú ítélet tényállását. E szerint a munkáltató számára jogszabály, vagy SzMSz, illetve a fegyelmi jogkör gyakorlójának a munkaköri leírása nem tartalmazott olyan kifejezett kötelezettséget, amelynek alapján a fenntartót a munkáltatónak részletesen tájékoztatnia kellett volna a fegyelmi eljárás tárgyává tett tényekről, beszámolási kötelezettsége e körben nem volt.

Az így kiegészített tényállás alapján a felperes fellebbezését részben alaposnak találta.

A törvényszék megállapította, hogy a II.r. alperessel szemben az elsőfokú bíróság helyesen utasította el a keresetet. A II.r. alperes a Kjt. 20. § (1) bekezdése szerint nem minősül a felperes munkáltatójának, így a Kjt. 83. §-a szerint irányadó régi Mt.174.§-a szerinti munkáltatót terhelő kártérítési felelősség sem érvényesíthető vele szemben. Ezért a II.r. alperes marasztalására vonatkozóan előterjesztett fellebbezés alaptalan.

A törvényszék a nem vagyoni kártérítéssel kapcsolatos jogvitát érdemben a felperes és az I.r. alperes jogviszonyában bírálta el, mert az I.r. alperes mint jogutód munkáltató felel a munkáltató által a munkavállalónak okozott kárért a Kjt. 83. §-a alapján alkalmazandó Mt. 174. §-a szerint.

A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (Ötv.) fegyelmi eljáráskor hatályos II. fejezete szabályozta a települési önkormányzat feladat- és hatáskörét, illetve az egyes önkormányzati szervek hatáskörébe tartozó jogokat és kötelezettségeket. Az Ötv. 1. § (3) bekezdése szerint a helyi önkormányzat - a törvény keretei között - önállóan szabályozhatja, illetőleg egyedi ügyekben szabadon igazgathatja a feladat- és hatáskörébe tartozó helyi

közügyeket. Az Ötv. 8. § (1) bekezdése szerint a települési önkormányzat feladatai közé tartozik az alapfokú nevelésről, oktatásról való gondoskodás. E körben az Ötv., illetve az oktatással és neveléssel kapcsolatos ágazati jogszabályok határozzák meg tevékenysége körét. Sem a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény (Közokt.tv.), sem az Ötv., vagy más jogszabály nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely alapján az oktatási intézmény fenntartója az oktatási intézményben foglalkoztatott közalkalmazottat közvetlenül érintő hatáskört gyakorolhatna. Ilyen önálló hatáskörrel a képviselő-testület törvényes képviselőjeként eljáró polgármester sem rendelkezik, de a képviselő-testület bizottságai sem.

A jogelőd általános iskola szervezeti és működési szabályzata nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely a fegyelmi eljárásra, és az azzal összefüggő peres eljárásra, vagy az érintett munkavállaló adataira is kiterjedő tájékoztatást írna elő a fenntartó felé. A Közokt.tv. fenntartói irányításról rendelkező 102. § (2) bekezdése, valamint a 106. § (5) bekezdése alapján a fenntartót irányításként megillető szakmai és gazdasági felügyeleten a szakmai és gazdasági ellenőrzést kell érteni, amely nem jelenti azt, hogy a fenntartót a Kjt. 3. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó Mt. 3. § (4) bekezdése ne korlátozná a munkavállalókra vonatkozó tények, adatok megismerésében.

A törvényszék álláspontja szerint a képviselő-testület, illetve a polgármester az Mt. 3. § (4) bekezdése alapján harmadik személyeknek minősülnek, és nekik a fegyelmi eljárással kapcsolatosan a munkavállalóra vonatkozóan tény, adatot, véleményt tartalmazó tájékoztatás nem lett volna adható. Erre csak törvényi felhatalmazás, vagy a felperes személyes hozzájárulása alapján kerülhetett volna sor.

A felperes ellen indult fegyelmi eljárással összefüggő, a felperes személyes adatainak minősülő tájékoztatással az igazgató megsértette az Mt. 3. § (4) bekezdésében foglalt tilalmat. A tájékoztatás tartalma a felperes személyiségi jogainak sérelmével járt. Az e-mailben a munkáltató kifejtette a véleményét, miszerint a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló cselekményeket a felperes megvalósította, pedagógusi kötelezettségeit súlyosan megszegte. A levél felsorolta a felperessel kapcsolatban előterjesztett panaszt, a fegyelmi határozat alapjául szolgáló magatartásokat: a diákok becsmérlő kifejezésekkel illetése, testi fenyegetés alkalmazása és egy leánytanuló intim testi megérintése.

Ez a munkáltatói vélemény -akkor is, ha az konkrét fegyelmi határozaton alapul- olyan személyes adatokat tartalmaz, amelyből a felperesre hátrányos következtetések vonhatók le a pedagógusi munkakör betöltésével kapcsolatos alkalmasságára és általában az emberi méltóságára nézve.

A munkaviszonnyal kapcsolatos valótlan, vagy a valóság téves feltüntetése alkalmas közlés, értékelés, jellemzés, minősítés hírnévrontást jelent, az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 76. §-a

szerint személyhez fűződő jogsérelmet valósít meg. A nem vagyoni kártérítés megállapításához pedig elegendő a jogsérelem tényének a bizonyítása. Nem szükséges vizsgálni, hogy a bekövetkezett jogsértés konkrétan megnehezítette-e a sérelmet szenvedő félnek a társadalmi helyzetét. A felperesről állított tények a munkájával kapcsolatos emberi megítélését is súlyosan rontották, alkalmasak voltak emberi méltóságának csorbítására.

A jóhírnév megsértésére alkalmas tényállítás esetén nem azt a személyt terheli az ellenkező bizonyításának kötelezettsége, akire a gyanú árnyéka vetült, hanem az állításokat megfogalmazó személyt terheli annak bizonyítása, hogy az általa akár burkoltan megfogalmazott tények valósak (BDT.2005.1277.). Erre a perben nem került sor, mert a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló tényállást a bíróság érdemben nem vizsgálta felül. A kör e-mailben szereplő állítás, vélemény valóságtartalmát az I.r. alperes nem bizonyította. A tájékoztatással viszont a felperessel kapcsolatban olyan védett, személyes adatokat hozott nyilvánosságra a munkáltató, amelyek a személyi adatok védelméről és közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1990. évi LXIII. törvény védelme alatt állnak.

A törvényszék nem látta megállapíthatónak, hogy a fenti tényállításokat a felperes híresztelte. Ez a körülmény az alperes magatartásának jogsértő jellegét egyébként sem érintené. A munkáltató részéről a jogsértés minden egyéb körülménytől függetlenül megvalósult, és ez önmagában elegendő a nem vagyoni kár jogalapjának megállapításához. Ugyanakkor a felperes azt állította, hogy az ellene felhozott, reá nézve súlyosan terhelő állításokkal szemben védekezni kényszerült, amikor azok rajta kívül álló okból ismertté váltak, ez pedig nem róható a felperes terhére.

A törvényszék egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a fegyelmi eljárás során elkövetett szabálysértések a felperes személyiségi jogának sérelmét nem eredményezték.

A nem vagyoni kártérítés összegszerűségének megállapítása során mérlegelte, hogy a munkavégzés a személyiség egyik legfontosabb megnyilvánulása, a társadalom ítéletalkotásának egyik alapvető fokmérője. A felperes tanár foglalkozású, jóhírnevének, fedhetetlenségének megőrzése ezért is alapvető érdeke. A felperes kis városban él, ahol a vele kapcsolatos tényállítások gyorsan elterjedtek, sok embert hosszabb ideig foglalkoztattak, és itt a felperes közéleti szerepet is vállalni kívánt. Ugyanakkor személyiségi jogsértést csak az e-mailben történő tájékoztatás valósított meg, a törvényszék figyelemmel volt továbbá a kellő mértéktartás követelményére is.

A törvényszék a Pp. 81. § (1) bekezdés alapján rendelkezett a perköltség viseléséről figyelemmel a (2) bekezdésre is. Értékelte, hogy a felperes a nem vagyoni kártérítés jogalapja tekintetében teljes egészében, és az összegszerűség tekintetében részben pernyertes lett. Az általa követelt összeg azonban eltúlzott volt. Az első fokú perköltség megfizetése alól a felperest az I.r.

alperes vonatkozásában mentesítette, míg a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Az alperesek a felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú ítélet helybenhagyását, a felperes perköltségben való marasztalását kérték.

Álláspontjuk szerint a törvényszék az Mt-t nem a Kjt. rendelkezéseivel összhangban alkalmazta, továbbá nem értékelte, hogy folyamatban lévő polgári peres eljárásról történt munkáltatói tájékoztatás a fenntartó felé. A Kjt. szabályozásából következik, hogy a közalkalmazottakat foglalkoztató intézmények alapítói és fenntartói bizonyos esetekben munkáltatói jogkörbe tartozó hatáskörrel is rendelkeznek. Ilyen szabályt tartalmaz a Kjt. 53. § (1) bekezdése. Ebből is következik, hogy esetenként kell vizsgálni, hogy a jogviszonyban a fenntartó harmadik személynek minősül-e. A fenntartói irányítás körében nem minősül harmadik személynek az intézményt fenntartó önkormányzat. Az iskolának a közvetlen munkáltatói jogkört gyakorló vezetője a munkavállaló személyét is érintő ügyben a tájékoztatás jogát rendeltetésszerűen gyakorolja, ha a felette munkáltatói jogokat gyakorló képviselő-testületet az iskola költségvetését is érintő peres eljárásról tájékoztatja.

A II.r. alperes sérelmezte, hogy vonatkozásában a törvényszék a másodfokú ítéletben nem rendelkezett a perköltség viseléséről. Másodfokú perköltség fizetésére nem kötelezte a felperest, holott a kereset szerinti kártérítési összeg nyilvánvalóan túlzott.

Megsértett jogszabályhelyként az Mt. 3. § (4) bekezdését, a Kjt. 3. §-át, a Közokt.tv. 102. §-át, a Pp. 77. § első fordulátát, 78. § (1) bekezdését, 81. § (1) és (2) bekezdését jelölték meg alperesek. Utalva az Ötv. 1. § (3) bekezdésére, 8. § (4) bekezdésére, és a 9. § (1) bekezdésére, valamint a (Közokt.tv.) 102. § (2) bekezdés b) és e) pontjaira rögzítették, hogy e jogszabályokban nincs olyan rendelkezés, amelyből az következne, hogy az iskola vezetőjének valamely szolgálati utat kell választania, ha az intézményfenntartót érintő fontos információt kell közölnie a felette munkáltatói jogkört gyakorlóval.

Az e-mail megfelelő értékeléséhez fontos annak tisztázása, hogy mi volt annak a célja. A felperes közalkalmazotti jogviszonyára vonatkozó per az iskola és az önkormányzat költségvetését érintő fizetési kötelezettséget vont maga után [Közokt.tv. 102. § (2) bekezdés b) pont]. Az iskola vezetője fenntartói iránymutatást várt a per folytatása érdekében. Ehhez megfelelő információ szolgáltatására volt szükség. A tájékoztatás adattartalma a feltétlenül szükséges mértéket nem lépte túl.

Iratellenes a törvényszék megállapítása, hogy a képviselők „személyes e-mail címére” küldték meg az elektronikus levelet, mert az a képviselők többségének a polgármesteri hivatal által biztosított e-mail címe volt. Néhányan a már meglévő e-mail címüket használták önkormányzati hivatalos levelezésre is.

Az alperesek álláspontja szerint az e-mail nem ad kártérítésre okot, jogszerű és tényszerű volt. A tényeken túl csak a jogi

képviselőnek a perben elfoglalt álláspontját tartalmazta. A tényeket a jogi képviselő nem minősítette, azok valóságtartalmára szólóan nem található benne állítás, csak arra vonatkozóan, hogy a bíróság a fegyelmi eljárás alapját képező cselekmények valóságtartalmát nem vizsgálta. Ebből következik, hogy azok nem bizonyítottak. Ezen állításokkal tehát a felperes személyiségi jogai nem sérültek. A pedagógussal szemben a közoktatási törvény által támasztott elvárások megfogalmazása, majd az az álláspont, miszerint a felperes a kötelezettségeit több alkalommal megszegte, nem alkalmas arra, hogy a bíróság álláspontját jelentse, vagy a valóság látszatát keltse.

Az e-mail olyan bíróság előtt folyó jogvita állásának rövid ismertetése, amelynek az egyik perbeli személye pedagógus közalkalmazott. A Kjt. 3. §-a kimondja, hogy az Mt. 3. § (4) bekezdését „azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a közalkalmazott neve és beosztása közérdekű adatnak minősül, azt bárki megismerheti”.

Az e-mailben található adatoktól függetlenül a Pp. 5. § (1) bekezdés alapján bárki a nyilvános tárgyalás keretében megismerheti a per teljes anyagát. Ugyanígy harmadik személyek a Pp. 5. § (3) bekezdés alapján az ügyben keletkezett ítéletről annak nyilvános kihirdetésekor szerezhetnek tudomást. Az ítéletről ezt követően a Pp. 119. § (7) - (8) bekezdés alapján bárki másolatot kérhet. Az e-mailben található információk tehát töredékei azoknak a felperest érintő adatoknak, amelyekről bárki a Pp. rendelkezései alapján tudomást szerezhetett.

A személyes adatok védelméről, és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény 2. § 1. pontja értelmében az e-mail szövegében a felperes neve és az iskola megnevezése, továbbá a tanári munkakör minősül személyes adatnak, ugyanakkor a Kjt. 3. §-a kimondja, hogy a közalkalmazott neve és beosztása közérdekű adat, azt bárki megismerheti. Ezen túlmenően az e-mail szövege személyes adatot nem tartalmaz.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte az alperesek felülvizsgálati eljárási költségekben marasztalásával.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozott.

A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül.

A Pp. 272. § (2) bekezdés alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását mennyiben és milyen okból kívánja.

A fenti jogszabályi rendelkezések alapján a Kúria a törvényszék ítéletét csak az alperesek felülvizsgálati kérelmében megjelölt jogszabálysértések és a kifejtett érvelés alapján vizsgálhatta felül.

A törvényszék az Ötv. és a Közokt.tv. felülvizsgálati kérelemben megjelölt rendelkezései helyes értelmezésével vonta le következtetését arról, hogy a fenntartó a közalkalmazotti jogviszonyra is irányadó Mt. 3. § (4) bekezdés alapján a munkáltató és a közalkalmazott között fennálló jogviszonyban olyan harmadik személynek minősül, akivel a közalkalmazottra vonatkozó tény, adatot, véleményt csak törvényben meghatározott esetben, vagy a közalkalmazott hozzájárulásával lehet közölni. Függetlenül attól, hogy a Kjt. 3. § szerint az Mt. 3. § (4) bekezdés alkalmazása során a közalkalmazott neve és beosztása közérdekű adatnak minősül, a személyes adatok védelméről, és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény 2. § (1) bekezdése alapján személyes adat az adatból levonható, az érintettre vonatkozó következtetés is.

A másodfokú bíróság a felperes személyes adatának jogellenes és személyiségi jogsértést megvalósító munkáltatói kezelésére vonatkozóan jogszerű következtetést vont le helyesen értelmezve a kör-e-mail tartalmát. A csatolt 2009. március 20-ai, polgármesternek és képviselő-testületi tagoknak megküldött e-mail rögzíti a fegyelmi eljárás tárgyává tett, a felperes terhére felrótt kötelezettségszegő magatartásokat: „... a diákokkal szemben nem a megfelelő magatartást tanúsított, több alkalommal becsmérlő kifejezésekkel illetett több diákot, illetve testi fenyegetéseket alkalmazott egyes tanulókkal szemben. Szintén a panaszok között szerepelt, hogy egy esetben egy 8. osztályos leány tanuló fenekét is megfogta”. Rögzíti azt is, hogy e panaszok megalapozottságára tekintettel elbocsátás fegyelmi büntetéssel sújtották a név szerint megjelölt felperest. Függetlenül attól, hogy megállapítja az e-mailben a munkáltató képviselője azt is, hogy formai hiba miatt a bíróság a fegyelmi eljárás alapját képező cselekményekkel érdemben nem foglalkozott, rögzíti azt is, hogy a felperes megszegte pedagógusként azt a kötelességét, miszerint a nevelő- és oktató tevékenysége során gondoskodik a tanulók erkölcsi védelméről, személyiségének fejlődéséről. E megállapítást azt követően tette a munkáltató képviselője az elektronikus levélben, miután rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság helytelen jogkövetkeztetése folytán formai hiba miatt helyezte hatályon kívül a fegyelmi határozatot, és érdemben az eljárás alapját képező cselekménnyel nem foglalkozott. Helytálló a törvényszék következtetése, miszerint a munkáltató a fenntartót azon meggyőződéséről tájékoztatta, hogy a felperessel szemben az elbocsátás fegyelmi büntetés kiszabása jogszerűen, vagyis megalapozott panaszok alapján, a megvalósított kötelezettségszegésekre tekintettel történt. Helyes azon törvényszéki megállapítás is, miszerint e tájékoztatás a felperesre vonatkozó tényállításokat valóságként feltüntetve a felperes munkájával kapcsolatos negatív értékítéletet közvetített, amelyek a felperes személyiségi jogának megsértésére alkalmasak voltak. E körben annak nem volt döntő jelentősége, hogy ezen tényállításokról a képviselő-testület tagjai otthoni, vagy hivatali

e-mail címükre küldött levélből értesültek.

A munkáltatói jogsértés megállapítására az e-mail miatt került sor, erre tekintettel alaptalan a nyilvános tárgyalásra és nyilvános ítélethirdetésre vonatkozó felülvizsgálati érvelés [Pp. 5. § (1) és (3) bekezdés]. A Pp. 119. § (7) és (8) bekezdésre való hivatkozás pedig pontatlan, mert az ítéletekből csak anonimizált formában kérhet bárki másolatot.

A fentiek alapján a nem vagyoni kártérítésre vonatkozó felülvizsgálati érvelés megalapozatlan volt, így a jogerős ítélet erről hozott rendelkezését a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

Alappal hivatkozott jogszabálysértésre a II.r. alperes a perköltségviselés körében.

A jogerős ítélet is megállapította, hogy a nem vagyoni kártérítést az I.r. alperes mint munkáltató vonatkozásában vizsgálta. A II.r. alperest a nem vagyoni kártérítés megfizetésére sem az első-, sem a másodfokú bíróság nem kötelezte, vele szemben a keresetet elutasították. A II.r. alperes tehát pernyertes lett, ezért részére a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján köteles a felperes a másodfokú perköltséget megfizetni.

Ennek összegét a Kúria a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdés alapján a megállapodástól eltérően a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan, és arra is figyelemmel állapította meg, hogy az alperesek jogi képviselője azonos személy. A Kúria továbbá értékelte azt is, hogy a felülvizsgálati eljárásban a II.r. alperes vonatkozásában csak a perköltség viselése volt a vitatott.

A fentiek alapján a Kúria a jogerős ítéletnek a II.r. alperesre vonatkozó perköltségviselésre vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezte a Pp. 275. § (4) bekezdés alapján, és kötelezte a II.r. alperes vonatkozásában pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján az együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költség viselésére.

Az I.r. alperes a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján köteles viselni a pernyertes felperes felülvizsgálati eljárási költségét.

Az I.r. alperest és a II.r. alperes vonatkozásában teljes mértékben pervesztes felperest megillető illetékmentesség folytán a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. október 21.

**Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró**

**Dr. Tallián Blanka s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró**

A kiadmány hitelül:  
Nné

*tisztviselő*